Bijbels perspectief

Woord van de week

Hebreeën 12:1

Daarom dan, laten ook wij, afleggen alle last en de zonde, die ons zo licht in de weg staat, en met volharding de wedloop lopen, die vóór ons ligt.

In het hoofdstuk voorafgaand aan dat waaruit het tekstwoord voor deze week komt, gaat het over wat de NBG vertalers noemen: 'geloofsgetuigen'. In dat hoofdstuk 11 is één terugkerend motto: 'door het geloof'. Vandaar '*geloofs*-getuigen'! Wanneer we goed acht geven op het begin van het gekozen tekstvers, valt op dat het 'Daarom dan' een duidelijk vervolg aangeeft van wat in het voorgaande hoofdstuk beklemtoond is in het genoemde motto. Ofwel, als er in het gekozen vers gesproken wordt over 'met volharding de wedloop lopen, die voor ons ligt', dan zijn de geloofsgetuigen én een voorbeeld én een aanmoediging voor ons en is 'de wedloop lopen' gelijk aan 'de wandel in geloof' en dat, blijkens wat er van de geloofsgetuigen verteld wordt, allesbehalve over welgebaande wegen! Een zorgvuldig doorlezen van hoofdstuk 11 en dan met name het laatste gedeelte is in die zin bijzonder confronterend.

Zondermeer laat het laatste zien dat de wedloop lopen, onze geloofswandel, alles van ons vraagt zowel qua aandacht als inzet. Niet voor niets dat Jezus in relatie tot het Hem volgen spreekt over een 'berekenen van de kosten'. Wanneer het evangelie verkondigd wordt met de nadruk op geluk, blijdschap en voorspoed, dan vloekt een dergelijke verkondiging met wat er in Hebreeën 11 wordt gezegd en waartoe wij in het gekozen tekstvers worden opgeroepen. Is het dan ook niet logisch dat je ook vandaag zoveel falen tegenkomt in het geloofsleven, bouwwerken vol enthousiasme begonnen maar allesbehalve af!? Raken we hier niet juist één van de grootste manco's op het christelijk geloofs erf?

Is het gerechtvaardigd om je dan vervolgens af te vragen of het evangelie nog wel begrepen is/wordt? Immers, waar is de ernst in en van het geloof dat je bij de geloofsgetuigen uit Hebreeën 11 en de hen navolgende, soms zelfs de geschiedenis bepalende, geloofshelden tegenkwam? De schrijver van de Hebreeënbrief noemt een tweetal, veelal aan een niet begrijpen van het evangelie inherente, zaken: een niet afleggen van lasten en de zonde. Het is ons vast en zeker duidelijk dat dit zaken zijn die je hinderen tijdens de wedloop in je geloofswandel en vaak zodanig, dat het ten koste kan gaan van 'de volharding'. Wat kan bij/voor ons een last zijn, of welke zonde kan ons hinderen in de groei van ons geestelijk leven? Dat vraagt een persoonlijk eerlijk overdenken en vervolgens een ingaan op het advies: *afleggen*! en een er dan volkomen voor gaan! De geloofsgetuigen strekten zich uit naar wat God in deze voor hen - naast behoud! - had weggelegd: de erekrans - de kroon. Lopen wij daarvoor nog de wedloop?

Gebed

Hemelse Vader doe ons vanuit een wortelen in Uw Woord beseffen wat Uw Zoon dankzij Gologtha voor ons heeft bereid. Wat U voor ons in relatie met Hem heb gedacht en gewild en door en in Hem toegankelijk hebt gemaakt! Dat we de waarde van Uw offer in en door Hem beseffen, zodanig dat wij, de kosten berekenend, bereid zijn er volkomen voor te gaan! Voor het delen in de troon tot eer van Uw naam. Dank U voor het behoud én het mogen en kunnen bereiken van de erekrans. Doorgrond en ken mij en zie en openbaar wat ik moet afleggen, in Jezus naam. Amen.